

Bestia bolșevică scapă de pușcărie

de *Liviu Antonesei*

Ziua de miercuri 20 iunie 2007 va rămîne scrisă cu litere negre în calendarul României moderne. Este ziua în care bestia bolșevică, criminalul cu mâinele pătate de sînge în decembrie 1989 și iunie 1990, a scăpat practic de judecata pentru crimele sale. Și dacă ar fi vorba numai despre crimele punctuale! În fapt, acest Ion Sîngerosul, cînd a fost vorba să se cațere la putere pe mormanele de morți și răniți, ori să se mențină acolo cu sprijinul hoardelor deslănțuite contra bucureștenilor, este și un Ion Frînarul. Ritmul lent al tranziției noastre, toate întîrzierile acumulate pe parcursul acesteia și adăugate întîrzierilor istorice i se datorează aproape în exclusivitate. Nu că alți politrucii, de la Constantinescu și Băsescu la Vanghelie și Vadim ar fi mai breji, dar el a stat cel mai mult la vîrfurile puterii, reușind să tragă sforile chiar și cînd n-a fost. Cum s-a întîmplat chiar acum două zile, cînd judecătoria Curții Constituționale – șapte din nouă au fost numiți de el! – au dat o sentință aparent banală, cu consecințe năucitoare, dată fiind valoare de precedent. Într-o cauză obișnuită, privind furtul de produse petroliere, în care sînt urmăriți atît învinuții civili cît și militari, înalta Curtea a decis transferul urmăririi penale de la procurorii militari în parohia celor civili!

Vă întrebați ce importanță are asta? Nu e limpede? Mai întîi că, de acum încolo, toate procesele în care sînt implicați și civili vor fi exclusiv de resortul parchetelor civile. Al doilea că ambele procese în care este implicat asasinul – cel al Revoluției și cel al Mineriei din iunie 1990 – cuprinde atît urmăriți militari, cît și civili, deci dosarele vor fi transferate. Or, transferul de la parchetul militar la cel civil presupune refacerea întregii proceduri, reluarea urmăririi penale. În prima fază, aceasta a durat peste un deceniu! Presupunînd că dosarele procurorilor militari vor ajunge intacte la cei civili, ceea ce nu e deloc sigur!, nu ne putem imagina o urmărire penală mai scurtă de doi-trei ani. Timp în care, dacă nu vine prescripția – deși crimele împotriva umanității ar trebui socotite în toate cazurile imprescriptibile! – , oricum se apropie senilitatea, cu nepăsarea ei suverană cu tot! Apoi, un proces, cu toate etapele și instanțele prin care poate trece, mai durează cîțiva ani. E clar deci, asasinul și aproape-groparul șanselor României post-decembriste va părăsi această lume nu ca un ins judecat și condamnat de justiție pentru crimele sale, ci ca un politician activ, că doar ne-a amenințat că nu se retrage din politică decît cu picioarele înainte! Incredibil cum își bate joc de noi, în continuare, unul din cele mai sinistre personaje ale istoriei noastre moderne. Și nouă, cu judecătoria constituțională în frunte, parcă ne face plăcere să fim batjocoriți!

Curtea Constituțională părea un fel de cimitir al elefanților, iată că avem proba că Iliescu a știut exact ce face atunci cînd și-a numit oamenii de maximă încredere acolo și cînd le-a fixat niște mandate de dimensiuni care să-i țină în posturi măcar pînă la moartea lui! E limpede, cu toată denunțarea sa oficială, România n-a ieșit din comunism cu totul, trăim într-o mulțime din „survival”-urile acestuia. Sîntem condamnați parcă să ne ducem viețile, să ne epuizăm nesfîrșita tranziție sub semnul acestui strigoi odios, cu mîinile pline de sînge și cu rînjetul pînă după urechi. Pînă la urmă, așa ne trebuie! Nu ne-am grăbit noi, vorbesc de românii majoritari!, să-l tot alegem și re alegem pînă cînd s-au tocit ștampilele de vot? Va părăsi această lume ca un prunc nevinovat, rînjindu-ne cu botul său însîngerat de urmaș al legendarului Dracula. Speranța mea este că măcar pe Dumnezeu – în care el nu crede! – nu va reuși să-l păcălească. Și, dacă va scăpa de judecata oamenilor, poate nu va scăpa și de cea divină. Jalnică, totuși, țara în care singura speranță de justiție rămîne pentru cealaltă lume...

PS Domnișoara procuror general al României ne anunță că nu va permite ca aceste procese să rămîină nejudicate și a cerut parchetului să accelereze anchetele. Problema este că d-sa nu are nici o putere, cum e și normal, asupra deciziilor Curții Constituționale, așa că îmi este foarte greu să înțeleg cum anume ar putea ajunge aceste procese în instanțe – repede. Dacă ele pleacă de la parchetul militar, e la mîntea cocoșului că primul gest al avocaților d-lui Iliescu va fi acela de a contesta rechizițiile!